

تأثیر فضاهای بازی بیرونی و طراحی منظر بر فعالیت کودکان در مهدکودک

مریم هوشنگی

دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان (اصفهان)

پست الکترونیکی: Maryam.houshangi@gmail.com شماره تماس:

چکیده

بازی و حرکت برای کودکان لازم و ضروری است. به کودکان اجازه می‌دهد تا عناصر طبیعی و دست ساخت انسان در محیط زندگی را تجربه کنند، در نتیجه مهارت‌های شناختی فیزیکی و اجتماعی آن‌ها تکامل می‌یابد. کودکان، زمین‌های بازی طبیعی را به عنوان محلی می‌شناسند که در آن می‌توانند با مجموعه متنوعی از عناصر طبیعی و ساخته دست بشر بازی کنند. این در حالی است که زمین‌های بازی مصنوع را به عنوان محلی می‌شناسند که فرصت‌های تازه‌ای برای بازی در آینده برای آن‌ها ایجاد نمی‌کند. هدف اصلی در این مقاله تأثیر فضاهای بازی طبیعی و مصنوع بر چگونگی فعالیت‌های کودکان است که به بررسی عملکرد فیزیکی فضای بازی بیرونی در مهدکودک پرداخته است. برای نمونه فضاهای بازی بیرونی مهدکودک تمان تون دکتر اسماعیل^۱ در کوالالامپور برای شناسایی ویژگی‌های منظر که محیط بازی محرک برای کودکان را فراهم می‌کند، مورد بررسی قرار گرفت. روش مطالعه، شامل مصاحبه، مشاهدات و نقشه‌های رفتاری می‌شود که به وسیله تئوری کارایی گیبسون به کار گرفته شده است. این یافته‌ها نشان داد که تنوع در منظر به رفتار بازی کودکان و تأثیر آن بر تناسب حرکتی آن‌ها مربوط است. همچنین زمین‌های بازی که در آن‌ها به جای وسایل ثابت و مصنوع از خود طبیعت به عنوان ابزاری برای بازی کودکان استفاده شود، بسیار مناسب‌تر است.

واژه های کلیدی: کودکان، فضاهای بازی طبیعی، فضاهای بازی مصنوع، محیط، منظر

¹ -Taman Tun Dr. Ismail, Kuala Lumpur